

Sygn. akt *V GC 11/09*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2012 r.

Sąd Rejonowy w Opolu V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Wojciech Maślankiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Spałek

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2012 r. w Opolu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Przedsiębiorstwa (...)**

Sp. z o. o. w B.

przeciwko (...) **S.A. w O.**

o zapłatę

I. wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Opolu, Wydział V Gospodarczy z dnia 20 lutego 2009 r., sygn. akt *V GC 11/09* utrzymuje w mocy w całości

II. zasądza od pozwanej (...) SA w O. na rzecz powoda (...) Sp. z o. o.

w B. kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

w postępowaniu zabezpieczającym

Sygn. akt *V GC 11/09*

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z o.o. w O. wystąpiła przeciwko (...) S.A. w O. o zapłatę kwoty 56.854,17 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od wskazanych kwot i dat oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podała, że dostarcza ciepło do węzła cieplnego pozwanej przy ul. (...) w B., które jest następnie sprzedawane przez pozwaną Jednostce Wojskowej w B.. Pozwana w kierowanych do powódki pismach z dnia 24.04.2006r. i z dnia 11.05.2006r. wniosła o zawarcie umowy zakupu ciepła do sieci ciepłowniczej zasilającej Jednostkę Wojskową określając moc zamówioną w załączniku do pisma na (...) kW. Strony negocjowały umowę w zakresie sprzedaży ciepła na potrzeby Jednostki Wojskowej w B., jednak ostatecznie nie doszło do jej podpisania. Umowę w zakresie sprzedaży ciepła dotyczącą obsługi Jednostki Wojskowej w B. przy ul. (...) w B. strony w efekcie zawarły per facta concludentia, co potwierdza pismo pozwanej z dnia 14.12.2006 r. z pominięciem formy pisemnej.

W ramach wykonywanej umowy powódka sprzedała pozwanej energię cieplną i wystawiła obciążające pozwaną faktury za okres od grudnia 2006 r. do września 2008 r. za które pozwana dokonała zapłaty jedynie część należności.

Kwota, dochodzona pozwem obejmuje kwoty niezapłacone przez pozwaną, a wynikające z faktur VAT. Cena usług i związane z nimi opłaty będące essentialia negotii umowy sprzedaży bezpośrednio wynikają z taryfy zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 22.11.2005 r. oraz z dnia 25.05.2007 r., a także rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9.10.2006 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło. W szczególności zasady rozliczeń pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi kupującymi ciepło od innego przedsiębiorstwa energetycznego uregulowane zostały w § 29 w/w rozporządzenia, zgodnie z którym (...) Sp. z o.o. uprawniona jest do pobrania opłaty za zamówioną moc cieplną, za ciepło, za nośnik ciepła, opłatę stałą za usługi przesyłowe oraz opłatę zmienną za usługi przesyłowe. Wystawione faktury obejmują więc wszystkie opłaty wynikające z § 29 rozporządzenia i zostały obliczone zgodnie z taryfą zatwierdzoną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i odczytami układu pomiarowego dokonywanymi przez powódkę. Pozwana natomiast jako odbiorca zasilana w ciepło ze źródeł ciepła sprzedawcy, za pośrednictwem sieci ciepłowniczej sprzedawcy, została zaliczona do grupy 1B w ramach obowiązującej taryfy. Wysokość mocy zamówionej została ustalona zgodnie ze zgłoszeniami (...) S.A. z dnia 24.04.2006 r. i z dnia 11.05.2006 r. w których pozwana jako odbiorca określiła wysokość mocy zamówionej. Powódka podkreśliła przy tym, że roszczenie o zapłatę opłaty przesyłowej zależne jest wyłącznie od zamówionej mocy cieplnej i ilości ciepła dostarczonego do odbiorcy, a nie od odległości źródła ciepła do przyłącza odbiorcy. Podkreśliła jednocześnie, że strony wielokrotnie podejmowały próby wyjaśnienia spornych kwestii, w szczególności konieczność uiszczania opłaty przesyłowej stałej i zmiennej z uwagi na okoliczność, iż sprzedaż ciepła realizowana jest w obrębie nieruchomości wytwórcy ciepła, na której położona jest kotłownia, jak również wysokości mocy zamówionej przyjętej przez (...) Spółkę z o.o. za podstawę do wyliczenia należnych opłat. Opłaty przesyłowe są jednak w ocenie powódki niezależne od odległości źródła od przyłączy odbiorcy.

Powódka dodatkowo wskazała na toczący się spór zwisły przed Sądem dotyczący kwestii własności przyłącza, który jednak nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Odnosnie zmiany wysokości zamówionej mocy, wobec braku umowy określającej warunki i termin zmiany mocy zamówionej przez odbiorcę powoda nie był zobowiązany do przyjęcia wniosku pozwanego o zmianę wysokości mocy zamówionej. Zgodnie z § 40 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9.10.2006r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, zamówiona moc ciepła może być zmieniona wyłącznie w terminie ustalonym w umowie sprzedaży ciepła, umowie lub umowie o świadczenie usług przesyłania i dystrybucji albo umowie kompleksowej. Z wnioskiem należy zwrócić się z terminie i przewidzianej w umowie formie.

W terminie ustawowo przepisany, pozwana wniosła sprzeciw od wyroku zaocznego domagając się uchylecia nakazu zapłaty i oddalenia powództwa w całości, a nadto zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu w pierwszej kolejności pozwana podniosła zarzut przedawnienia należności objętej fakturą (...) z dnia 30.11.2006r. z której powód dochodzi zapłaty kwoty 52.168,88 zł. Termin zapłaty został określony na dzień 19.12.2006r., pozwe zaś złożony w dniu 22.12.2008r. na podstawie art. 554 k.c. w zw. Z art. 555 k.c. termin przedawniania sprzedaży energii wynosi dwa lata, w związku z czym roszczenie w tym zakresie uległo przedawnieniu.

Poza zarzutem przedawnienia pozwana wskazuje na podstawy odmowy zapłaty. Pozwana fakturę nr (...) pomniejszyła o straty na przesył z węzła (...),586 GJ do 9,549 GJ (10%) odliczyła należność za przesył stały i przesył zmienny dla (...) w B., doliczyła 3% strat na przesył na (...) = (...),493 GJ, moc zamówiona na punkcie odbioru zgodna z załącznikiem nr 1 do umowy (...) wystawiona 18,141 MW powinno być 15,04 MW. Z faktury nr (...) za uzasadniona do zapłaty należało uznać kwotę 327504,36 zł. Pozwany wyliczył nieprawidłowości w obciążającej go fakturze VAT.

Pozwana wyjaśniła, że z grupowego węzła cieplnego przy ul. (...) w B., będącego własnością powódki, pozwana dostarcza zakupione ciepło do budynku przy ul. (...) w B., za pośrednictwem własnej zewnętrznej instalacji odbiorczej. Pozwana wyposażała instalację odbiorczą budynku w układ pomiarowo – rozliczeniowy w celu uzyskania wskazań

poboru ciepła dla obciążenia odbiorcy SM (...). Z tego węzła zasilanych jest 14 budynków, z których tylko trzy posiadały układy pomiarowe. Kwestia sporna w tym zakresie dotyczyła poziomu strat na całej sieci zewnętrznej, którą powódka obciążała proporcjonalnie odbiorców. Podobna sytuacja miała miejsce dla węzła przy ul. (...). Pozwana zaakceptowała poziom strat jedynie w wysokości 10%, o czym informowała powódkę. Po zamontowaniu licznika ciepła 30.08.2007r. rozliczenia prowadzone w tym zakresie były prawidłowe. Jednak do tego czasu w miesiącu grudniu 2006r. powódka naliczyła straty w przysile do pkt. (...)w wysokości 17%, a do pkt. (...)w wysokości 24%. W obu przypadkach uzasadnione straty pozwana uwzględniła w wysokości 10%. Powódka potwierdziła zasadność obniżenia strat za okres od stycznia do lutego 2007r. Tym samym potwierdziła, że również w listopadzie i grudniu 2006r. w okresie którego dotyczy spór wysokość strat była przez nią zawyżona

Dalej pozwana wyjaśniła, że na potrzeby umowy jaką zawarła z reprezentującym Jednostkę Wojskową (...) w B. - (...) Zarządem (...) we W. w przedmiocie dostawy ciepła - zrealizowała w całości ze środków własnych inwestycję, w postaci budowy odcinka sieci ciepłowniczej łączącej magistralę ciepłowniczą powódki z węzłami cieplnymi Jednostki Wojskowej, w celu dostarczania do tych węzłów ciepła na cele centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej. Sieć ta wpięta została do napowietrznej sieci cieplnej powódki na terenie Ciepłowni Centralnej przy ul. (...) w B. na działce stanowiącej własność powódki gdzie wytwarzane jest ciepło. Sieć biegnie od miejsca wpięcia do napowietrznej sieci cieplnej powódki na terenie Ciepłowni do węzłów Jednostki Wojskowej nr (...) przy ul. (...) i jest w przeważającej części posadowiona na terenie Skarbu Państwa. Pozwana potwierdziła, że między stronami doszło do zawarcia umowy per facta concludentia ale jeśli chodzi o sprzedaż ciepła bez przesyłu (potwierdza to m.in. pismo z dnia 14.12.2006 r.). Pozwana jako, że nie jest właścicielką węzłów cieplnych przy ul. (...), gdyż te są własnością (...) Zarządu (...) (Jednostki Wojskowej) nie może być jednak odbiorcą ciepła przyłączonym w tym miejscu do instalacji powódki. W jej ocenie, miejscem wydania jest granica nieruchomości powódki, na której posadowiona jest Ciepłownia Centralna i na której sieć ciepłownicza pozwanej jest wpięta do sieci powódki. Stąd, tam na granicy własności sieci powoda i pozwanego powinien być dokonywany pomiar ilości sprzedawanego ciepła. Pozwana w piśmie z 6.02.2007 r. wskazywała na brak w taryfie dla ciepła wyodrębnionej grupy odbiorców dokonujących wyłącznie zakupu ciepła od powódki (bez przesyłu). Poza tym, wolę pozwanej zawarcia wyłącznie umowy sprzedaży ciepła, dostarczanego następnie przez pozwaną do Jednostki Wojskowej potwierdza także korespondencja stron. Pozwana już na etapie budowy węzłów cieplnych i odcinka sieci doprowadzającego ciepło do Jednostki, uzgodniła, że (...) Spółka z o.o. będzie sprzedawcą ciepła, natomiast (...) S.A. będzie świadczyć na rzecz tej Jednostki usługi przesyłowe. Potwierdza to notatka służbowa z narady z 29.09.2005 r., gdzie wobec sporu co do tego, czy dostarczanie ciepła na potrzeby Jednostki Wojskowej winno odbywać się na podstawie umowy sprzedaży, czy też na podstawie umowy kompleksowej (obejmującej oprócz sprzedaży także przesył) - strony nie zawarły w spornym okresie pisemnej umowy. Pozwana podkreśliła, że ciepło zakupione od (...), (...) S.A. przesyła własnym odcinkiem sieci do węzłów cieplnych Jednostki. Tym samym przejście energii cieplnej (gorącej wody) z sieci należącej do powódki (wytwórcy ciepła) do odgałęzienia sieci należącej do pozwanej, należy uznać za moment przeniesienia jej własności i wydania w rozumieniu art. 535 k.c. Wobec tego, urządzenia rozliczeniowe winny być umieszczone w miejscu rozgraniczenia własności sieci powódki i odgałęzienia sieci pozwanej, co uzasadnia art. 548 § 1 w zw. z art. 547 k.c. Zasada, że urządzenie rozliczeniowe jest umieszczane w miejscu rozgraniczenia własności instalacji wytwórcy ciepła i przedsiębiorstwa przesyłowego jest podstawową zasadą działania przedsiębiorstw. Pozwana nie jest odbiorcą końcowym ciepła w rozumieniu art. 3 pkt 13a ustawy Prawo energetyczne, lecz jest przedsiębiorstwem przesyłowym, które przesyła ciepło własną siecią ciepłowniczą do odbiorców przyłączonych do tej sieci. Nabywa zatem ciepło od powódki, jako wytwórcy ciepła. Ciepło to powódka dostarcza do granicy własności sieci ciepłowniczej jej i pozwanej i wydaje je pozwanej na granicy własności. Stąd, nie ma podstaw faktycznych ani prawnych dla pobierania przez powódkę od pozwanej opłaty przesyłowej zmiennej i stałej za przesył ciepła zakupionego na potrzeby tego odbiorcy końcowego. Opłaty powinny być stosowane jedynie wówczas kiedy świadczona jest usługa przesyłu. Pozwana również zarzuca, że w zakresie sprzedaży ciepła na (...) ją do grupy taryfowej B1 czyli odbiorców zaopatrywanych w ciepło za pośrednictwem sieci ciepłowniczej sprzedawcy, pomimo, że nie świadczy usługi przesyłu. Powódka powinna odnośnie pozwanej wyodrębnić kategorię odbiorcy bezpośrednio kupującego ciepło bez świadczenia usługi przesyłu.

Pozwana wskazała także na treść § 2 pkt 15 rozporządzenia Ministra Gospodarki z 15.01.2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania sieci ciepłowniczych oraz § 40 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9.10.2006 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, podnosząc, że jedynym ograniczeniem dla zmiany mocy cieplnej jest termin w jakim może do niej dojść a nie sam fakt możliwości zmiany. Z faktu, iż to odbiorca decyduje o wielkości mocy zamówionej należy wywodzić istnienie po stronie odbiorcy nie tylko obowiązku, ale i uprawnienia do zgłaszania zamówienia na moc i zmiany tego zapotrzebowania przez jego obniżenie. Pozwana, pismami z dnia 24.04.2006 r. i 11.05.2006 r. przedstawiła powódce wykaz obiektów, które miały być objęte umową zakupu ciepła wraz z określeniem mocy zamówionej dla poszczególnych obiektów. W tym okresie strony negocjowały warunki umowy kompleksowej i korygowały dokonane już ustalenia. Mailem z dnia 12.06.2006r. został przesłany do powódki projekt załącznika do umowy kompleksowej sprzedaży ciepła, w którym korygował moc zamówienia na potrzeby (...). Na spotkaniu w dniu 13.06.2006 r. zostały przekazane skorygowane załączniki. Załączniki te uwzględniały dodatkowe obiekty, które nie figurowały w wykazie z 11.05.2006 r. Możliwa więc była zmiana przez (...) mocy zamówionej bowiem już w fakturze za czerwiec 2006 r. Pomimo trwających negocjacji aż do dnia podpisania umowy kompleksowej nr (...) z dnia 7.12.2006r. powódka obciążała pozwaną opłatą za zawyżoną moc i skorygował ją dopiero od 1.10.2007r. pomimo braku umowy w formie pisemnej. Odmawianie przez powódkę pozwanej prawa do zmiany zamówionej mocy w oparciu o brak umowy jest nieuprawnione i jest przejawem nadużycia pozycji dominującej. Dodatkowo pozwana wskazała, że przyczyną zmiany zamówionej mocy cieplnej dla zakupu ciepła do sieci (...) z mocy 3,326 na 2,872 MW jest fakt, że zamówiona moc cieplna 3,326 MW dotyczyła łącznie mocy dla potrzeb ogrzewania 2,872 MW oraz dla przygotowania ciepłej wody - 0,454 MW. Jednakże, powódka nie sprzedaje ciepła w celu przygotowania ciepłej wody w niniejszym przypadku a więc nie ma podstaw do ustalania opłaty za zamówioną moc cieplną na ten cel. Powódka bowiem nie może obciążać pozwanej za zamówioną usługę której faktycznie nie wykonywała.

W dalszych pismach procesowych oraz na rozprawach strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Ostatecznie pozwana w piśmie procesowym z dnia 17.12.2012r. sprzeciw od wyroku zaocznego ograniczyła co do kwoty 23.762,45 zł obejmującej korektę obciążającą pozwaną faktury VAT o zwiększoną moc. Tym samym podniesione zarzuty pozwana ograniczyła jedynie do podniesionej kwestii obciążenia jej zawyżoną wielkością mocy cieplnej. Powódka bowiem obciążała pozwaną fakturami nr (...) za okres listopad – grudzień 2006r. większą niż ustalona w pismach z dnia 12.06.2006r. i 13.07.2006r. mocą za ciepło. Zestawienie różnic wykazało w sumie kwotę o jaką powinna zostać zmniejszona należność z faktury dochodzonej w tym sporze.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) Spółka z o.o. w B. jest przedsiębiorstwem zajmującym się produkcją i dystrybucją ciepła na terenie miasta B.. Ciepło jest wytwarzane w (...) Spółki z o.o. przy ul. (...) w B.. Powodowa spółka powstała ze stuprocentowego udziału Gminy M. B..

Pozwana (...) S.A. w O. jest przedsiębiorstwem ciepłowniczym, które w ramach swojej działalności gospodarczej kupuje u powódki ciepło i zaopatruje w nie odbiorców finalnych z poszczególnych węzłów cieplnych na terenie Gminy B., zasilane z (...) Spółki z o.o. w B..

(okoliczności bezsporne, kserokopie decyzji k. 33-70)

W dniu 1.10.2005 r. pozwana jako dostawca, przy udziale Jednostki Wojskowej (...)w B., zawarła z (...) Zarządem (...)we W.tj. zamawiającym umowę nr (...), przedmiotem której był przesył i sprzedaż ciepła do obiektów wskazanych w załączniku nr 1, posadowionych na terenie wym. Jednostki Wojskowej, przy ulicy (...). Na potrzeby powyższej umowy, pozwana ze środków własnych wybudowała odcinek sieci ciepłowniczej nr DN (...) pozwalający na dostarczanie ciepła do węzłów cieplnych zlokalizowanych na terenie Jednostki Wojskowej nr (...)w B.. Ciepło dostarczane do sieci ciepłowniczej pozwanej ze źródła ciepła przy ul. (...)w B.odbywa się za pośrednictwem sieci ciepłowniczej (...) Spółki z

o.o.Pozwana zaopatrywana w ciepło ze źródła ciepła powódki (sprzedawcy) - zakwalifikowana została przez powódkę do grupy taryfowej 1B.

Zgodnie z terminologią pojęć ust. I pkt. 15 taryfy dla ciepła moc cieplna – ilość ciepła wytworzonego lub dostarczonego dla podgrzania określonego nośnika ciepła albo ilość ciepła odebranego z tego nośnika w ciągu godziny, pkt. 16 zamówiona moc cieplna – ustalona przez odbiorcę moc cieplna, jaka w ciągu roku występuje w danym obiekcie dla warunków obliczeniowych która dla tego obiektu jest niezbędna dla zapewnienia utrzymania temperatury w pomieszczeniach, utrzymania ciepłej wody i prawidłowej pracy urządzeń. Grupa 1B to odbiorcy zasilani w ciepło ze źródeł ciepła sprzedawcy za pośrednictwem sieci ciepłowniczej sprzedawcy. Sposób obliczenia opłaty w ust. V określa m.in. miesięczną ratę opłaty za zamówioną moc cieplną – pobieraną w każdym miesiącu, stanowiącą iloczyn zamówionej mocy cieplnej oraz 1/12 ceny za zamówioną moc cieplną lub stawki miesięcznej za zamówioną moc cieplną dla danej grupy taryfowej.

dowód: umowa z dnia 1.10.2005 r. wraz z załącznikami na k. 193-196, odpisy z ksiąg wieczystych działek powódki i pozwanej, decyzja Prezesa URE z dnia 6.07.2006 r., taryfa dla ciepła k. 105-116 umowy na wykonanie przyłącza z dowodami jej realizacji, karta środka trwałego (...)i majątku trwałego OT (...), decyzja nr (...)z dnia (...)

Powódka dążyła do zawarcia z pozwaną umowy sprzedaży i przesyłu ciepła. W dniu 29.09.2005 r. doszło do spotkania przedstawicieli stron oraz przedstawicieli z ramienia Jednostki Wojskowej, na którym uzgodniono, że zostanie zawarta umowa na dostawę ciepła, określając przy tym, iż powódka będzie wytwórcą ciepła natomiast pozwana świadczyć będzie usługi przesyłowe energii cieplnej. Strony jednak dokonując dalszych pertraktacji nie doszły do porozumienia w zakresie zawarcia na piśmie umowy o sprzedaż i przesył ciepła do obiektów Jednostki Wojskowej w B..

Zamówienia mocy cieplnej odbywały się corocznie i obejmowały roczny okres rozliczeniowy. I. dotyczącą zamówienia mocy cieplnej każdy odbiorca miał prawo zgłosić do dnia 31.05. danego roku. Zmiana parametrów dostarczanej mocy obowiązuje w każdym przypadku od dnia 1.10. tego samego roku. Wielkość zamówionej mocy służy opracowaniu prognozy taryfy i opłat na ciepło na dany okres rozliczeniowy.

W dniu 24.04.2006 r. pozwana zwróciła się do powódki z propozycją zawarcia umowy zakupu ciepła do sieci ciepłowniczej zasilającej Jednostkę Wojskową przy ul. (...) - wysokość mocy w wykazie określono na 3,326 MW. Pismo z dnia 11.05.2006r. potwierdzało wykaz obiektów objętych umową zakupu ciepła od pozwanej. Wielkości zamówionej mocy podane przez pozwaną posłużyły powódce do przyjęcia takich wartości mocy ciepła dla obiektów Jednostki Wojskowej w B. tj. 3,326 MW. Taką wartość zamówienia na moc cieplną zgłosił pozwanej (...) Zarząd (...) we W. dla tych obiektów wojskowych, wartości tej nie zmniejszył, ani nie kwestionował. Za taką ilość zamówionej mocy dokonywał zapłaty na rzecz pozwanej.

Pozwana zakwalifikowana została do grupy taryfowej B1, co zostało zatwierdzone przez Urząd Regulacji Energetyki. Podstawą zamówienia mocy cieplnej były wartości mocy w wysokości 3,326 MW określone dla poszczególnych obiektów, w pismach skierowanych do pozwanej z dnia 24.04. i 11.05.. Powódka zobowiązana była do dostarczenia zamówionej mocy cieplnej. Ustawienie mocy odbywało się na urządzeniach kontrolnych służących do określenia przepływu mocy. Urządzenia były plombowane, moc cieplna ustawiona na 3,326 MW dokonana była przez pracowników powódki i pozwanej. Ilość odebranej energii cieplnej była mierzona w układach pomiarowych – liczniki ciepła – zlokalizowanych na węzłach cieplnych obiektów Jednostki Wojskowej. Na koniec miesiąca odbywał się odczyt zużytego ciepła. Odbiorca ciepła po dostarczeniu mu czynnika grzewczego o zamówionych parametrach w umowie sam decydował na jaki cel przeznaczy zamówioną moc cieplną. Odbiorca ciepła uprawniony był do kwestionowania ilości dokonywanych odczytów. Pozwana nie kwestionowała przekroczenia przez powódkę parametrów mocy zamówionego w kwietniu 2006r. ciepła.

dowód: pisma z dnia 24.04.2006 r. wraz z wykazem i 11.05.2006 r. z wykazem – k.83-86, pismo z dnia 5.09.2006r. k. 87, notatka służbowa k. 316-317, zeznania świadka W. H. k. 679-680, zeznania świadka M. P. k. 680-681, zeznania świadka K. G. k. 681-683, zeznania M. W. k. 838-839, zeznania za pozwanego B. S. k. 839

Pismem z dnia 13.07.2006 r. pozwana, po otrzymaniu od powódki faktury VAT za czerwiec 2006 r. podniosła, że ureguluje tylko część naliczonej opłaty, która odpowiadać będzie wielkościom mocy wynikającej ze skorygowanego załącznika nr 1 do negocjowanej umowy sprzedaży i przesyłu ciepła, jaki przesłała w załączeniu (tj. mocy 2,872 MW zamiast 3,321 MW). Wskazała także, że jako właściciel sieci ciepłowniczej zasilającej obiekty Jednostki Wojskowej, odstępuje od zapłaty stałej, za usługi przesyłowe. Następnie w piśmie z dnia 3.08.2006 r. poinformowała, że po zapoznaniu się z treścią umowy sprzedaży i przesyłu, nie może zaakceptować jej ostatecznej wersji ze względu na pominięcie w § 8 zapisów ust. 4 i 5 dotyczących montażu układu pomiarowo - rozliczeniowego na granicy dostawy ciepła i Jednostki Wojskowej i podstaw rozliczeń ciepła. Jednocześnie podała, że wielkość zamówionej mocy cieplnej zawarta w załączniku nr 1 do umowy, przesłanym dnia 13.07.2006 r. nie podlega negocjacji i jest ustalana przez odbiorcę.

Pozwana w korespondencji kierowanej do powódki podtrzymała stanowisko prezentowane w toku negocjacji zmierzających do zawarcia umowy na sezon 2006/2007 informując, iż odmawia zawarcia umowy o przesył ciepła, którego finalnym odbiorcą miała być Jednostka Wojskowa, na warunkach zaproponowanych przez powódkę. Wskazała przy tym, iż o ile w jej ocenie są podstawy do obciążania jej za przesył, mimo, że sprzedaż realizowana jest w obrębie nieruchomości wytwórcy ciepła, to powódka winna utworzyć odrębną grupę taryfową, a dalszy brak porozumienia w sprawie opłaty wymagać będzie poddania rozstrzygnięciu Prezesa URE.

Następnie, w piśmie datowanym na 27.10.2006 r. pozwana odwołując się do swojego pisma z dnia 13.07.2006 r. i podtrzymując złożone tam oświadczenie wskazała, iż wykaz obiektów z dnia 24.04.2006r. zawierał jedynie wstępną informację o planowanym zapotrzebowaniu, nie uwzględniającą m.in. wypowiedzeń umów i zmian wysokości mocy, dlatego też nie uznaje go za obowiązujący. W odniesieniu do umowy na dostawę ciepła do Jednostki Wojskowej wskazała, iż nie znajduje uzasadnienia dla zawartych w umowie wszelkich zapisów obowiązujących opłat za przesył.

dowód: pismo pozwanej z dnia 13.07.2006 r. i 3.08.2006 r. - k. 88-89,90-92, pismo powódki z dnia 18.10.2006 r. - k. 93 pismo pozwanej z dnia 27.10.2006 r. - k. 94

Pismem z dnia 14.12.2006 r. (...) S.A. potwierdziła chęć zakupu ciepła dla Jednostki Wojskowej w B.. Zaakceptowała propozycję (...) Spółki z o.o. zawartą w ww. piśmie z dnia 31.10.2006 r. w zakresie dostarczenia ciepła do sieci ciepłowniczej zasilającej Jednostkę Wojskową, bez pisemnej umowy. Oprócz kwestionowania zasadności naliczania opłat z tytułu przesyłu ciepła (...) S.A. podtrzymała swoje stanowisko w zakresie wielkości zamówionych mocy cieplnych, zawartych w załączniku nr 1 negocjowanej umowy.

Uprzednio w dniu 7.12.2006 r. strony zawarły kompleksową umowę nr (...), której przedmiotem była sprzedaż i przesył ciepła zamówionego przez (...) ze źródła ciepła (...) sp. z o.o. w B.. Umowa nie obejmowała dostawy ciepła do Jednostki Wojskowej w B., z powodu rozbieżności dotyczących opłat. (...) S.A. stała na stanowisku, że opłata za przesył wynikająca z zamówionej mocy należy się pozwanej, a nie powódce, która jest jedynie wytwórcą ciepła.

dowód: pismo z dnia 14.12.2006 r. k. 95

Powódka w efekcie nie zaakceptowała wskazywanej przez pozwaną zmiany zamówionej mocy do obiektów J. Wojskowej w B.. Moc cieplna określona w zaakceptowanych pierwotnie pismach z dnia 24.04. i 11.05. była dostarczana do tych obiektów w okresie do grudnia 2006r., i posłużyła do wyliczenia obciążającej pozwaną należności na fakturach VAT.

Za listopad i grudzień 2006 r. powódka wystawiła obciążające pozwaną faktury VAT uwzględniające sporne opłaty przesyłowe oraz wynikającą z uprzednich uzgodnień moc cieplną.

W dniu 30.11.2006r. powódka wystawiła z miesiąc listopad 2006r. fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 474.958,80 zł z terminem zapłaty do dnia 19.12.2006r.

W dniu 30.11.2006r. powódka wystawiła za miesiąc grudzień 2006r. fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 404.240,61 zł z terminem zapłaty do dnia 20.01.2006r. Do faktury sporządzono w dniu 31.01.2007r. korektę dotyczącą nośnika do zapłaty 404.430,76 zł.

Podstawą do naliczania opłat było zaliczenie odbiorcy do grupy B1. Do grupy tej należą odbiorcy zaopatrywani w ciepło ze źródła ciepła sprzedawcy tj. powódki przy ul. (...) w B. za pośrednictwem sieci ciepłowniczej sprzedawcy-powódki. Kwalifikacja do poszczególnych grup taryfowych jest skrupulatnie sprawdzana przez Urząd Regulacji Energetyki, który sam decyduje, co zakwalifikować do kosztów uzasadnionych. Opłata do Jednostki Wojskowej została zweryfikowana przez powyższy Urząd i nie była kwestionowana. Prezes URE zajął stanowisko, że powódce należy się opłata z tytułu przesyłu ciepła, i pozwana prawidłowo zaliczona została do grupy taryfowej 1B

dowód: kopie faktur VAT k. 96-99, k. 225-236, taryfy opłat dla ciepła - k. 103-115,117-152 decyzja Prezesa URE k. 103-104, zeznania za powódkę M. W. k. 838-839

W dniu 31.05.2007 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty zaległych należności wynikających z faktur VAT za okres od czerwca 2006 r. do grudnia 2006 r., w łącznej kwocie 210.678,81 zł, w tym z faktury nr (...). Wezwanie pozwana odebrała 08.06.2007 r.

dowód: wezwanie z dnia 31.05.2007 r. wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 100-101

W korespondencji kierowanej przez obie strony pozwana kwestionowała podstawy do zapłaty należności wynikających z zafakturowanych wielkości obejmujących także sporny okres rozliczeniowy tj. listopad - grudzień 2006r. w zakresie zamówionej mocy jak i zakresu wykonywanych usług dotyczących usługi przesyłu i związanych z nią opłat.

Podawała, że taryfa dla ciepła powódki, zatwierdzona przez Prezesa URE nie posiada grupy taryfowej odbiorców zasilanych w ciepło bezpośrednio ze źródła ciepła sprzedawcy. Jednocześnie podawała, że do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sądu, nie będzie regulowała należności za przesył. W zakresie obciążenia za moc pozwana domagała się skorygowania zamówionej mocy cieplnej wynikającej z faktur za grudzień 2006 r. do wysokości 2,872 MW. W celu zaś uniknięcia podobnych rozbieżności zaproponowała do czasu zawarcia umowy przyjąć i fakturować zamówioną moc cieplną w wysokości 2,872 MW.

dowód: poświadczona korespondencja stron k. 153-163, 320-343

Postanowieniem z dnia 18.11.2009 r. Sąd Rejonowy w Opolu na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. zawiesił niniejsze postępowanie. Sąd ustalił, że pomiędzy tymi samymi stronami w sprawie o sygnaturze akt VI GC 30/08 toczyło się postępowanie dotyczące zapłaty należności wynikających z wystawionych przez powódkę w okresie od stycznia do września 2007 r. faktur VAT z tytułu wykonywania umowy sprzedaży ciepła, w zakresie obsługi Jednostki Wojskowej w B. przy ul. (...) w B..

Wyrokiem z dnia 26.01.2009 r. Sąd Okręgowy w Opolu uwzględnił żądanie pozwu w całości zasądając od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 152.886,33 zł z ustawowymi odsetkami. W następstwie rozpoznania wniesionej przez pozwaną apelacji Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w dniu 25.05.2009r. (sygn. akt I A Ca 373/09) zmienił zaskarżony wyrok w punktach 1 i 2 w ten sposób, że powództwo oddalił i zasądził od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 4.467 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem I instancji oraz zasądził od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 10.345 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Powódka wywiodła kasację i akta zostały przekazane do Sądu Najwyższego. Sąd Najwyższy w Warszawie wyrokiem z dnia 21.04.2010 r. w sprawie o sygnaturze akt V CSK 345/09 uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego. Na skutek powyższego, wyrokiem z 7.09.2010 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu uchylił wyrok Sądu Okręgowego i przekazał mu przedmiotową sprawę do ponownego rozpoznania. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 6.04.2011r. VI GC 140/10 uwzględnił powództwo (...) sp. z o.o. , Sąd Apelacyjny rozpoznając apelację od tego wyroku (...) SA oddalił apelację. Również So wyrokiem z

dnia 11.04.2011r. uwzględnił w całości powództwo powódki w sprawie sygn. akt. VI GC 65/09, gdzie apelacja pozwanej pozostała oddalona I ACa 771/11.

W obu rozpoznanych sprawach kwestią podlegającą rozstrzygnięciu pozostawała kwestia uprawnienia powódki do obciążania pozwanej z tytułu opłaty przesyłowej. Przedmiotem obu toczących się postępowań było także ustalenie istnienia podstaw i prawidłowości przyjętych przez powoda zasad rozliczeń (w innych okresach rozliczeniowych w każdej ze spraw) w oparciu o zawartą przez strony per facta concludentia umowę, co miało zasadniczy wpływ na możliwość domagania się przez powodową spółkę należności obejmujących sprzedaż energii cieplnej wraz z opłatą przesyłową.

Sąd Rejonowy w Opolu postanowił w dniu 21.11.2011r. podjąć postępowanie w sprawie.

dowód: wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 25.09.2009 r. I ACa 373/09, wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 7.09.2009 r. I ACa 373/09, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21.04.2010 r. V CSK 345/09, wyrok Sądu Okręgowego z dnia 11.04.2011r. VI GC 65/09, wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 5.08.2011 r. I ACa 771/11

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Niekwestionowanym w niniejszej sprawie pozostawało, że strona pozwana (...) S.A. będąc przedsiębiorstwem ciepłowniczym, kupowała od strony powodowej (...) Spółki z o.o., ciepło z Ciepłowni Centralnej przy ul. (...) w B. i zaopatrywała w nie Jednostkę Wojskową nr (...) przy ul. (...). Poza sporem było także, że pozwana na potrzeby dystrybucji ciepła do węzłów tej Jednostki wybudowała własną sieć ciepłowniczą, która wpięta została do napowietrznej sieci cieplnej powódki, kilkaset metrów od jej kotłowni. Pomiary ciepła nie znajdowały się jednak w miejscu rozgraniczenia sieci ciepłowniczej powódki i sieci ciepłowniczej pozwanej, ale w miejscu węzłów cieplnych przy ul. (...). Sprzeciwu nie budziło także, że strony choć umowy w zakresie sprzedaży i przesyłu ciepła odnośnie wskazanej Jednostki nie zawarły, to jednak odnośnie tego obiektu w dniu 14.12.2006 r. zawarły umowę sprzedaży energii cieplnej w sposób dorozumiany.

Spór odnośnie żądania zapłaty kwoty obejmującej opłatę przesyłową został we wskazanych w ustaleniach orzeczeniach sądów rozpoznających spory między stronami - przesądzony. Ostatecznie ustalono, że przesył energii cieplnej z sieci ciepłowniczej powódki do sieci ciepłowniczej pozwanej, zgodnie z art. 3 pkt 4 lit. c ustawy z dnia 10.04.1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006 r., nr 89, poz. 625) był niewątpliwie dokonywany. Jak wskazał Sąd Najwyższy, bez znaczenia pozostaje czy odbiorcą jest każdy, kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym, czy też ten kto dokonuje zakupu paliw lub energii na własny użytek. Oczywiście jest natomiast, że przedsiębiorstwo przesyłowe może pobierać opłaty jedynie za realizowanie tej usługi swoimi sieciami, niemniej aby móc realizować usługę sprzedaży ciepła, musiało dodatkowo dokonywać jego przesyłu. Według § 7 ust 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17.09.2010 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło - w przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 2 i 3 (przedsiębiorstwo ciepłownicze bądź dystrybutor ciepła) zakupuje ciepło od innych przedsiębiorstw energetycznych, taryfa dla tego przedsiębiorstwa określa sposób stosowania cen i stawek opłat (stałych i zamiennych za usługi przesyłowe) ustalonych w taryfach przedsiębiorstw, od których to ciepło zostało zakupione. Tym samym dopuszczona została możliwość stosowania stawek opłat za usługi przesyłowe, w sytuacji, gdy ciepło dostarczane jest z sieci ciepłowniczej jednego przedsiębiorstwa do sieci ciepłowniczej drugiego przedsiębiorstwa. Sądy przesądziły, że w sprawie oprócz sprzedaży, powódka świadczyła na rzecz strony pozwanej także usługę przesyłu, albowiem w rozumieniu prawa energetycznego zwłaszcza art. 3 pkt 4 tej ustawy, definicja „przesyłania” oznacza transport energii elektrycznej przez połączoną sieć bardzo wysokiego i wysokiego napięcia w celu dostawy do odbiorców końcowych lub do dystrybutorów i nie było możliwości, sprzedaży tego ciepła, bezpośrednio z centrali ciepłowniczej do sieci ciepłowniczej pozwanej, bez przetransportowania go siecią powódki. Powódka świadczyła usługę przesyłu, w wykonaniu umowy zawartej w formie dorozumianej. N. powódka skierowane do niej pisma od strony pozwanej dotyczące warunków (negocjacji) umowy kompleksowej, odebrała jako zgodę na

transport ciepła. Niniejsze wyrażało się również tym, że powódka zakwalifikowała stronę pozwaną do grupy taryfowej IB, o czym pozwana wiedziała, i co za zasadne uznał Prezes URE. Zatem pozwana uzyskała korzyść kosztem powódki, w wykonaniu powyższego zobowiązania - czym, spełniona została przesłanka art. 410 § 2 k.c. Wskutek rzeczywistego braku pomiędzy stronami umowy przesyłu powstał stan nienależnego świadczenia, którego wartością jest wydatek, jaki strona pozwana powinna ponieść tytułem wynagrodzenia za usługę przesyłu. Wzbogaceniu pozwanej odpowiada zubożenie powódki w postaci utraconych opłat za przesył. Wielkość nienależnie uzyskanych przez pozwaną korzyści, za świadczoną przez powódkę usługę, jest równoważna wartości liczonej według zamówionej i przetransportowanej mocy ciepła (por: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.09.2005 r., sygn. akt IV CK 91/2005)

W świetle powyższego pozwana ostatecznie odstąpiła od kwestionowania zasadności domagania się przez powódkę zapłaty za sporny okres czasu (listopad-grudzień 2006r.) opłat przesyłowych, sprzeciw od wyroku zaocznego koncentrując na podważeniu zasadności obciążenia pozwanej w spornymi fakturami VAT odnośnie wartości wykazujących zamówioną moc cieplną w sumie domagając się uchylecia wyroku zaocznego i oddalenia powództwa co do kwoty 23.762,45 zł.

Zatem spór rozpoznawanej sprawy koncentrował się jedynie na kwestii ustalenia zasadności obciążenia pozwanej za miesiące listopad i grudzień 2006r. opłatą za sporną wysokość mocy cieplnej.

Stosownie do treści § 2 pkt. 15 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 15.01.2007r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania sieci ciepłowniczych, to odbiorca ustala zamówioną moc cieplną. Zgodnie z § 11 tego rozporządzenia Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzi obrót ciepłem na warunkach określonych w koncesji, umowach sprzedaży ciepła lub umowach kompleksowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, 3 i 4 ustawy. Jednakże zgodnie z treścią § 41 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17.09.2010r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, zamówiona moc cieplna jest ustalana przez odbiorcę co najmniej na okres 12 miesięcy i może być zmieniona wyłącznie w terminie ustalonym w umowie sprzedaży ciepła lub w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo w umowie kompleksowej. W tej sytuacji, powódka w oparciu o § 30 pkt. 1 tego rozporządzenia i zgodnie z ustalonymi dla niej taryfami, naliczała opłaty za zamówioną moc cieplną za ciepło, stanowiącą iloczyn zamówionej mocy cieplnej i ceny za zamówioną moc cieplną dla określonego nośnika ciepła, gdzie opłata ta jest pobierana w 12 ratach miesięcznych.

Ustalenia bez wątplenia wykazały, że strony w spornym okresie czasu negocjowały umowę kompleksową obejmującą sprzedaż i przesył ciepła zamówionego przez pozwaną, do zawarcia której doszło w dniu 07.12.2006r. z wyłączeniem jednak obiektów spornej Jednostki Wojskowej w B. z powodu rozbieżności dotyczącej opłat za przesył. Pozwana chęć zakupu ciepła dla tego obiektu potwierdziła w piśmie z dnia 14.12.2006r.. Ustalenia także wykazały, że w pismach z dnia 24.04.2006r. i z dnia 11.05.2006r. powódka przedstawiła pozwanemu wykaz obiektów objętych umową zakupu ciepła wraz z określeniem mocy zamówionej dla poszczególnych obiektów. Nie ulega wątpliwości, że pozwana negocjowała zamiany wartości uprzednio zamówionej mocy cieplnej, co wynika z kierowanej do powódki korespondencji do której załączyła projekty załączników określające wartości mocy cieplnych przewidzianych dla poszczególnych obiektów. Nie sposób jednak przychylić, się do stanowiska, że w każdym piśmie skierowanym do powódki (przed zawarciem umowy) pozwana jednostronnie uprawniona była do wiążącej powódkę zmiany zamówionej mocy cieplnej. Obowiązująca strony zawarta per facta concludentia umowa uwzględniała moc cieplną w wielkościach zamówionych przez pozwaną i przyjętych przez powódkę. Powódka bowiem po otrzymaniu wykazu mocy dla poszczególnych obiektów z ww pism, potwierdziła w tym zakresie propozycje pozwanej poprzez przystąpienie do wykonania tej umowy i dostarczenie do obiektów ciepła w zamówionej mocy. Wprawdzie pozwana w kolejnych pismach kierowanych do powódki wyrażała jednoznaczne stanowisko co do zmiany wielkości zamówionej mocy, zaś w piśmie z dnia 17.10.2006r. wskazała, że wykaz z dnia 11.05.2006r. jest już nieaktualny, niemniej powódka potwierdzając zmianę zamówionej mocy w piśmie z dnia 31.10.2006r. także w sposób wyraźny i zdecydowany wskazała, że zmiana tych wskaźników nastąpi, jednakże dopiero od dnia zawarcia umowy kompleksowej. Wobec tych okoliczności wbrew stanowisku pozwanej wykaz określony w piśmie z dnia 24.04 i potwierdzony w piśmie z dnia 11.05.2006r. powódka zasadnie traktowała jako zamówienie mocy cieplnej, w szczególności wobec tego, że ciepło do tych obiektów było dostarczane. W ocenie sądu całokształt zgromadzonego materiału dowodowego odnośnie tej

spornej kwestii nie pozwolił przyjąć, w oparciu o korespondencję e-mail z dnia 12.06.2006r. wraz z załącznikiem i pismo z dnia 13.07.2006r. (k. 317-323), nastąpiła zmiana odnośnie zamówionej mocy. Bezsporne jest, że strony negocjowały treść umowy stąd zarówno przesyłane przez powoda do zatwierdzenia projekty załączników do umowy we wskazanych pismach jak i projekt umowy przesłany do pozwanej przez powódkę o czym traktuje treść pisma z dnia 5.09.2006r. (k. 325) jak i cała korespondencja stron, stanowią część prowadzonej negocjacji. Słusznie zatem już na etapie prowadzonego sporu przedsądowego we wzajemnej korespondencji powódka zauważyła, że wobec braku podpisania umowy skorygowane załączniki nie stanowią podstawy do zamiany ustalonej uprzednio mocy cieplnej (k. 326 i k. 329 i k. 332-333). Z zeznania świadka M. W. (k. 839), co potwierdzają zeznania K. G. (k. 682) wynika, że pozwana faktycznie nie kwestionowała ilości mocy dostarczonego ciepła do spornych obiektów Jednostki Wojskowej. Pozwana miała zawartą umowę z Jednostką w tych samych parametrach mocy, stąd jej finalny odbiorca dokonywał zapłaty za dostarczone mu ciepło. B. S. podkreślił, że spór dotyczy zamówionego ciepła, jednakże nie miał zdecydowanej wiedzy czy w spornym okresie czasu Jednostka Wojskowa ciepłą wodę otrzymywała z kotłowni gazowej dla tych obiektów. Wobec ustalonych okoliczności w przekonaniu sądu stanowisko pozwanej było nieuzasadnione, zaś pisma w tej kwestii na które powołuje się pozwana, co najwyżej mogą dotyczyć negocjacji zawieranej umowy, z pewnością nie miały wiążącego charakteru zmiany umowy. Tym bardziej, że powódka dostarczała zamówioną moc do tych obiektów, natomiast w jaki sposób zostanie ona przez odbiorcę rozdysponowana i spożytkowana, nie leżało w gestii dostawcy ciepła. Tym samym korekta wielkości zamówionej mocy, z uwzględnieniem tych wielkości jakich zmiany domagała się pozwana, wymagała po pierwsze zachowania wymaganego terminu do dnia 31 maja danego roku (treść umowy z dnia 7.12.2006r. k. 193 verte, zeznania świadka M. P. k. 680-681) oraz dokonania odpowiednich ustawień na urządzeniach kontrolnych. Podane okoliczności jednoznacznie świadczą o tym, że kwestia zamówionej mocy ciepła, choć nie była objęta umową w formie pisemnej, to powinna uwzględniać moc cieplną w wielkościach zamówionych przez odbiorcę, a takie wielkości wynikały ze spornych pism z dnia 24.04. i 11.05, na poziomie określonym w obciążających pozwaną fakturach VAT. Pozwana w tym zakresie poza samymi wyliczeniami poszczególnych wartości nie przedłożyła przy tym dowodów dla wykazania okoliczności, że powódka wbrew umowie dostarczyła na jej potrzeby mniejszą, aniżeli zamówiona moc cieplną. Domaganie się natomiast dokonania korekty wstecz, kiedy opłaty były już zgodnie z prognozą przewidującą 12 miesięczny okres rozliczeniowy rozplanowane - było nieuprawnione.

W tych okolicznościach, na podstawie przytoczonych wyżej przepisów, Sąd utrzymał w mocy wyrok zaoczny, którym orzekł jak w sentencji.

Odsetki ustawowe sąd zasądził zgodnie z art. 481 k.c. po upływie terminu zapłaty określonym na obciążających pozwaną fakturach VAT.

Rozstrzygnięcie o kosztach uzasadnia treść art. 98 k.p.c..